

CONTRA EL «TERRORISME NEGRE» SOLUCIONS CLARES

A cen vint dies de les eleccions, Catalunya i tots els pobles de l'Estat espanyol s'han vist sotraguejats pel «terrorisme negre» desencadenat a Madrid, aquest penúltim cap de setmana del mes de Gener, i que ha provocat els moments més difícils, fins ara, del postfranquisme.

L'assassinat del jove Antonio Ruiz García a sang freda, i al crit de «¡Viva Cristo Rey!»; el segrestament del tinent coronel Villaescusa, president del Consell Suprem de Justícia Militar; la mort de la noia Maria Luz Najera a conseqüència de la fractura de crani i maxilar produïda per l'impacte d'un pot de fum de la policia; i l'ametrallament de nou persones — en el moment d'escriures aquestes ratlles, cinc d'elles mortes — en un depaix laboralista del carrer Atocha; constitueixen el balanç d'aquests diumenge i dilluns sagnats.

Aquestes morts, exceptuant la de Maria Luz Néjera, tenen un mateix significat,

perquè tenen un mateix objectiu. Pretenen desestabilitzar una situació que camina, indistriablement, cap a la democràcia. Pretenen entorpir els procés negociador obert fa unes setmanes entre l'oposició democràtica i el govern. Pretenen involucrar a l'exèrcit per a protagonitzar una hipotètica marxa enrera. Pretenen provocar a l'oposició i fer-la caure en el parany d'una resposta puntual i descontrolada al carrer que seria font de nous incidents. Amb aquestes morts, un sector minoritari, anclat en el passat on havia gaudit de grans privilegis, intenta, per mitjà de la violència dels grups d'ultra-dreta i dels homes de «internacional negre», evitar l'avanç pacífic de la majoria del poble que demana canvis en un sentit democràtic.

Però la pretessa maniobra d'argentinització de la vida política ha fracassat. El govern Suárez ha mantingut el seu pla de treball, de negociacions amb l'oposició i, amb la confiança del Rei i de l'Exèrcit; ha controlat la

situació en tot moment. Els alts dirigents de l'Exèrcit — Vallespín, Cuadra Medina, Gómez de Salazar — han estat unànims: «las medidas ha de adoptarlas el Gobierno, no el Ejército». L'oposició, tant els grups polítics com les centrals sindicals, han fet comunicats condemnant les accions terroristes i proposant accions de resposta responsables i pacífiques, evitant les sortides al carrer.

Amb tot, els moments són greus i ens juguem el futur col·lectiu del país. Cal donar solucions clares que permetin sortir d'aquesta crisi obrint camí cap a una situació de plena normalitat democràtica. En primer lloc, tant des de la premsa com des de l'oposició, tothom està d'acord en la demanda de la immediata desarticulació dels grups dels terroristes d'extrema-dreta, l'expulsió del país dels terroristes estrangers, i l'acabament dels excessos per part dels responsables de l'ordre públic.

En segon lloc també hi ha unanimitat en assenyalar que el millor antídoto contra la violència és la democràcia, és l'avançar decididament cap a una situació democràtica, que avui passa per la promulgació d'una Amnistia Total per a tots els presos i exiliats, per motius polític o sindicals.

Tanmateix hi ha propostes més avançades. El professor Tierno Galván, president del P.S.P., proposa: «la única solución ue se me alcanza para dar confianza otra vez al ciudadano y nos permitiese respirar con sosiego e intentar resolver la situación económica y los problemas sociales y políticos, sería un gobierno de coalición nacional que casi casi, no quiero dramatizar, tendría los caracteres de un gobierno de salvación nacional». I, en Jordi Solé-Turra, en el seu article dels dimecres a «Mundo Diario», diu que, «personalmente creo llegado el momento de institucionalizar el gran acuerdo entre le gobierno y la oposición democrática, ampliamente representativo de las aspiraciones de la mayoría y basado en el pleno entendimiento con el Ejército».

En tot cas el que queda clar és que no es pot anar a una democràcia amb «bnades feixistes» que es mouen tranquilament pel país. Avui la línia divisòria no passa entre dretes i esquerres, ni entre «rojos» o «nacionales» de la Guerra Civil, sinó entre feixistes i anti-feixistes. Entre una petita minoria de gent que no és resigna a perdre tot un seguit de privilegis que havien tingut fins ara i recòrren a la violència, i la immensa majoria de la població que voldria veure ràpidament institucionalitzades les llibertats democràtiques, legatitzats els partits i sindicats, definits els plaços de les successives reformes i unes eleccions lliures.

MARCEL PLANELLAS

CARAMELOS DE MENTA

«Nuestro sistema de democracia totalitaria avanza triunfalmente». **Augusto Pinochet**

«(...) nos atreveríamos a solicitar de nuestros compañeros en paro que reconsiderasen sinceramente su actitud y con toda honradez se retirasen del centro y dejaran continuar su labor educativa al resto del personal, que enamorados de su vocación siguen su tarea para conseguir un mundo mas sano, mas humano y mas justo». **Un grupo de profesores del Instituto «Ramón Albó», de la Protección de Menores, de Mollet.**

«También se puede informar con un cuerpo». **Agata Lys.**

«Si — la situación — estuviera en mis manos otra cosa sería». **Iniesta Cano.**

«Si por algo me siento representado es por la Generalitat de Catalunya». **Lluís Llach.**

«Los políticos al estilo de C.D.C. son de los que ganan las elecciones. Y sobre todo aquí. En Pujolandia». **M. Vázquez Montalbán.**

«Son muchos los que siguen asegurando que los GRAPO, los Guerrilleros de Cristo Rey, y la Tripe A,... son una misma cosa, aunque no lo parezca». **Pedro Calvo Hernando.**